

skolen gribe ind under henvisning til omsorgssvigt. Her tier man.

En handelsskolelærer fortæller mig, at det næsten ikke er til at bære, når en kvik indvandrerelev afbryder uddannelsen, fordi en storebror beordrer ham til at arbejde i en grøntbutik.

Fra læreanstalter berettes der om eksempler på, at kvindelige studerende afbryder studierne, fordi de ikke tør modsætte sig familiens krav om at indgå ægteskab med en slægtning fra hjemlandet. Pigerne bøjer sig, om end modvilligt, og det gør de, fordi de kender konsekvenserne af et nej. De ved, at der venter dem en umenneskelig isolation og udstødelse af familien.

Vore krisecentre oplyser, at 80 pct. af brugerne er indvandrerkvinder, der er flygtet fra deres ægteskab. Der venter dem ingen nem fremtid, og det er svært for vores system at yde dem sikkerhed.

Sidste sommer dræbte en nylig ankommet ægtemand sin kone efter 14 dages ægteskab. Kulturforskellene var uovervindelige for ham.

Selv mordstallene taler deres eget sprog om mennesker, der lider under kulturforskellene. Selvmord blandt indvandrere fra mindre udviklede lande udgjorde et år 217 pr. 100.000. Blandt indvandrere fra Tyrkiet, Pakistan m.fl. var tallet 457 pr. 100.000, mens selvmordshypigheden i Danmark lå på 22 pr. 100.000.

Skal vi formindske risikoen for, at mennesker kvæstes i sammenstødet mellem forskellige kulturer, ja, så må vi have dæmnet op for familiesammenføringer i form af de arrangerede ægteskaber. Hvis vi ikke kommer de unge indvandrere til hjælp, så de selv kan vælge deres ægtefæller, vil integrationen blive umådelig langstrakt og spændet mellem så forskellige kulturer til stadighed forårsage menneskelige ulykker.

Men det er også påkrævet, at vi bliver mere bevidste om vor egen kultur, om vores egne bærende værdier. Det danske sprog, vores fælles historie, kristendommen, vores litteratur og sangskat og kunst, den særlige danske demokratiopfattelse, vores frihedsideer og mere til skal formidles omhyggeligt og videreoverleveres fra den ene generation til den næste, så der fortsat kan være et solidt fundament for dansk kultur. Men det kræver både bevidsthed og ansvarlighed hos os selv. Det er en fælles opgave, men den bør nu hvile ekstra tungt på landets kulturminister og undervisningsminister.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold og derefter hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Venstres ordfører lagde vægt på, at der er et stigende antal indvandrerkvinder på krisecentrene i Danmark. Det er rigtigt. Jeg ved ikke, om tallet 80 pct. er dækkende for hele landet, det tror jeg ikke, men det er i hvert fald helt tydeligt, at de meldinger, man får fra krisecentrene, er, at der kommer flere og flere indvandrerkvinder på krisecentrene.

Se, da jeg var ung, fandtes der ikke andre krisecentre end Kvindehjemmet på Jagtvej, men de er så opstået i løbet af de sidste 10-20 år rundt omkring i landet. Hver større by i Danmark har nu et krisecenter, og det er jo et udtryk for, at dansk kultur er, at mænd banker deres koner. De kvinder fra indvandrer kredse, der nu kommer på krisecentrene, kan enten ses som et udtryk for, at den danske kultur har bredt sig, eller den kan ses som et udtryk for, at nu har indvandrerkvinderne også fundet ud af, at det behøver de altså ikke finde sig i mere; der er krisecentre rundt omkring, som kan hjælpe dem.

Man kan ikke komme og påstå, at det er udtryk for en fremmed kultur, at kvinder bliver banket af deres mænd. Det bliver de altså også i Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det var en noget anden tale, der kom fra Venstres ordfører end den, vi hørte fra Socialdemokratiets ordfører. Fra Socialdemokratiets ordfører var der tale om ikkeeksisterende problemer, der nu var rejst en debat om. Men af Venstres ordfører blev der helt konkret nævnt en række områder, som ikke er til at komme uden om, og som er udtryk for stor menneskelig ulykke i kultursammenstødet mellem den danske kultur og den fra den tredje verden. Det var da herligt at høre den snak, rolig og afdæmpet og fornøftig og ikke til at komme uden om.

Men så har jeg lyst til lige at tilføje, at det også var på tide. Venstre – ja og også De Konservative – har hidtil dukket sig, i hvert fald halvt, og ikke kørt denne her debat, fordi man har ladet sig kue af venstrefløjen, De Radikale og Socialdemokratiet, der har kaldt folk racister, direkte eller indirekte, hver gang man prøvede at rejse debatten. Hvor er det dejligt, at debatten